

חכמתו של משה, (שדבררי) שמיני
רמזים של המלך הכיר בכל אחד
מהם מאיזה מקום יחזיק,
ובחכמה הוא עשה.

באו רבי אלעזר והחברים ונשקו
ידו. היה שם רבי אבא. אמר,
אלמלא לא באתי לעולם אלא
לשמע את זה - די לנו. בכה ואמר,
וי רבי, כשתסתלק מן העולם, מי
יאיר ויגלה אורות התורה? דבר
זה בחשכה נסתר עד עכשו, שיצא
משם, והרי מאיר עד רום הרקיע,
ובכסא המלך הוא רשום,
והקדוש ברוך הוא שמח עכשו
בדבר הזה. וכמה שמחה על
שמחה נוספה מלפני המלך
הקדוש. מי יעיר דברי חכמה
בעולם הזה כמוך.

בא וראה, טרם חטא אדם, היה
עולה ועומד בחכמת האור
העליון, ולא היה נפרד מעץ
החיים. בין שהגדיל תשוקתו
לדעת ולרדת למטה, נמשך
אחריהם, עד שנפרד מעץ החיים,
וידע רע ועזב הטוב. ולכן כתוב
(תהלים ח) כי לא אל חפץ רשע אתה
לא יגרף רע. מי שנמשך ברע, אין
לו דיור עם עץ החיים. וטרם
שחטאו, היו שומעים קול
מלמעלה ויודעים את החכמה
העליונה ולא פוחדים. בין
שחטאו, אפלו קול שלמטה לא
יכלו לעמד בו.

כמו זה, טרם שחטאו ישראל,
בשעה שעמדו ישראל על הר
סיני, העברה מהם זהמתו של
הנחש הזה, שהרי אז בטול של
יצר הרע היה בעולם, ודחו אותו
מהם, ואז נאחזו בעץ החיים ועלו
למעלה, ולא ירדו למטה. אז היו
מפירים והיו רואים אסקלקריות
העליונות, ועיניהם הוארו,
ושמחו להכיר ולשמע. ואז חגר
אומם הקדוש ברוך הוא בחגורות של אותיות השם הקדוש שלא יוכל לשלט עליהם הנחש הזה,

דמלפא ידע בכל חד מנייהו, באן אתר
יתתקף, ובחכמתא עבד.

אתו רבי אלעזר וחרביא, ונשקו ידו. הוה
תמן רבי אבא, אמר, אלמלא לא אתינא
לעלמא אלא למשמע דא, די לן. בכה ואמר,
ווי רבי, בד תסתלק מעלמא, מאן ינהר ויגלי
נהורין דאורייתא. מלה דא, בחשוכא אתטמר
עד השתא, דנפק מתמן, והא נהיר עד רום
רקיעא, ובכרסיא דמלפא רשים, וקודשא
ברוך הוא חדי השתא בהאי מלה. וכמה חדו
על חדו, אתוסף מקמי מלפא קדישא. מאן
יתער מלי דחכמתא בעלמא דין פוותיך.

הא חזי, עד לא חטא אדם, הוה סליק וקאים
בחכמה דנהירו עלאה, ולא הוה מתפרש
מאילנא דחיי. בין דאסגי תיאובתא למנדע,
ולנחתא לתתא, אתמשיך אבתרייהו, עד
דאתפרש מאילנא דחיי, וידע רע ושבק טוב.
ועל דא כתיב, (תהלים ה) כי לא אל חפץ רשע
אתה לא יגורף רע, מאן דאתמשך ברע, לית
ליה דיורא עם אילנא דחיי. ועד לא חטאו,
הוה שמעין קלא מלעילא, וידעין חכמתא
עלאה, ולא דחלי. בין דחטאו, אפילו קלא
דלתתא, לא הוה יכלין למיקם ביה.

בגוונא דא, עד לא חטאו ישראל, בשעתא
דקיימו ישראל על טורא דסיני,
אתעבר מנייהו זוהמא דהאי חווא, דהא כדין
בטול יצר הרע הוה מעלמא, ודחו ליה
מנייהו. וכדין אתאחידו באילנא דחיי, וסליקו
לעילא, ולא נחתו לתתא. כדין הוה ידעין,
והוה חמאן, אספקלריאן עלאין, ואתנהרן
עינייהו, וחדאן למנדע ולמשמע. וכדין חגר
לון קדשא ברוך הוא, חגירין דאתוון דשמא
אומם הקדוש ברוך הוא בחגורות של אותיות השם הקדוש שלא יוכל לשלט עליהם הנחש הזה,